

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 4. december 2006
Kontor: Forvaltningsjuridisk kt.
J.nr.: 2006-1640-17
Sagsbeh.: MER
Fil-navn: EPJ/Ft-behandling/Spm L 50/Spm 38

Besvarelse af spørgsmål nr. 38 (L 50), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 14. november 2006

Spørgsmål 38:

"Hvis en afgrænset adgang ikke er mulig, er ministeren da ikke enig i, at patientens mulighed for at frabede sig de tre nævnte sundhedsgruppers adgang til visse oplysninger, i realiteten er indholdsløs, jf. at det må antages, at patienter generelt er interesseret i, at læger m.fl. har adgang til oplysninger af betydning for den aktuelle behandlingssituation?"

Svar:

Jeg er enig i antagelsen om, at patienter generelt er interesserede i, at læger m.fl. har adgang til oplysninger af betydning for den aktuelle behandlingssituation. Den antagelse er blandt andet baggrunden for, at der i lovforslaget er valgt en sige-fra-model.

Lovforslaget indebærer imidlertid ikke en ændring af, at der, jf. sundhedslovens § 15, skal foreligge et informeret samtykke fra patienten og/eller den, der varetager patientens interesser, til, at selve behandlingen kan foretages.

Der findes en undtagelsesregel hertil, som omhandler patienter med et øjeblikkeligt behandlingsbehov. Hvis en patient, der er under 15 år eller mangler evnen til at give informeret samtykke, befinder sig i en situation, hvor øjeblikkelig behandling er påkrævet for patientens overlevelse eller for på længere sigt at forbedre patientens chance for overlevelse eller for et væsentligt bedre resultat af behandlingen, kan en sundhedsperson indlede eller fortsætte behandlingen uden samtykke fra patienten eller fra forældremyndighedens indehaver, nærmeste pårørende eller værge. En patient vil således som altovervejende hovedregel – selv om det generelt ikke vil være i patientens interesse at undsige sig behandling for en aktuel lidelse – kunne vælge helt at takke nej til behandling.

Som det mindre i det mere vil patienten efter lovforslagets § 1, nr. 13, (sundhedslovens § 42 a, stk. 4) i en situation, hvor patienten ikke undsiger sig selve behandlingen, kunne sige fra over for en læges, sygeplejerskes eller jordemoders adgang til at indhente oplysninger i EPJ (elektronisk patientjournal). Dette gælder, selv om patienten generelt må formodes at være interesseret i, at lægen m.fl. har adgang til oplysninger af betydning for patientens behandling.

Det er efter lovforslagets § 1, nr. 13 (sundhedslovens § 42 a) op til den enkelte patient at træffe det valg efter at være blevet behørigt informeret om sige-fra-muligheden og konsekvenserne ved at bruge sige-fra-muligheden.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 37 vedrørende det nærmere indhold af informationsforpligtelsen.